1998 அளவில் வடபுலத் தலைவர்கள் எல்லாம் கூடி முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்களை இந்தியக் குடியரசுத் தலைவராகத் தேர்வு செய்யலாம் என முடிவு எடுத்தார்கள். அதை கலைஞர் அவர்களிடம் அவர்கள் தெரிவித்தபோது, **"நான் தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு ஆற்ற வேண்டிய பணிகள் இன்னும் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அவற்றை விட்டுவிட்டு ஒன்றிய அரசில் எந்தப் பதவியையும் ஏற்க நான் விரும்பவில்லை"** என்று கூறி, அவர்கள் கூற்றை ஏற்க மறுத்து விட்டார். அப்படி, இந்திய அளவில் கலைஞர் அவர்கள் ஒரு மாநிலத் தலைவராகவே இறுதிவரை திகழ்ந்த போதிலும், அவர் எண்ணத்தால், செயலால், மொழிப் பற்றால், இயற்றிய திட்டங்களால், ஏழை எளிய மக்களை உயர்த்துவதில் பற்றிக் கொண்டிருந்த உணர்வுகளால், அவர் செய்த தியாகங்களால், இணையிலா அவர் ஓர் உலகத் தலைவராகவே போற்றப்படத் தக்கவர் என்பதை எவரும் மறுத்திட வியலாது.

அண்ணன் கலைஞர்

இன்றும் என் உணர்வில் இருக்கிறார்; என்னை இயக்குகிறார்!

அந்த உலக மாமேதையைப் பலர் தொலைக்காட்சிகளில் பார்த்து மகிழ்ந்திருப்பார்கள்; தூரத்தில் நின்று அவர் ஆற்றிய உரைகளைக் கேட்டுக் களித்திருப்பார்கள்; ஊர்வலத்தில், வாகனத்தில் அவர் செல்லும்போது பார்த்துப் பரவசமடைந்திருப்பார்கள். நானோ, அவர் அருகில் நின்று பேசி, அவர் ஆணையைக் கேட்டுச்செயல்பட்டு, அவர் தந்த பொறுப்புகளை ஏற்று, அவர் வியக்கும்படிப் பணிகளை முடித்துப் பாராட்டுகளைப் பெற்றுள்ளேன். அமைச்சர் பொறுப்பில் அவருக்குக் கீழே பணியாற்றி, அவர் மெச்சத்தக்க வகையில் செயலாற்றி, மக்கள் மனநிறைவு கொள்ளத்தக்க வகையில் கட்சியிலும் ஆட்சியிலும் தொண்டாற்றி அவர் பாராட்டுகளைப் பலமுறை பெற்ற நிகழ்வுகளை யெல்லாம் நொடிதோறும் நினைந்து நினைந்து மகிழ்கிறேன்.

அண்ணன் அணிவித்த கணையாழி

நான், திருவண்ணாமலை மாவட்டக் கழகச் செயலாளர்; தலைமைக் கழகம் தேர்தல் நிதி வசூல் செய்வது என்று முடிவு எடுக்கப்பட்டது. நாடாளுமன்றத் தேர்தல் வருகிறது. அண்ணன் கலைஞர் அவர்கள் மாவட்டச் செயலாளர்களுக்குள் ஒரு போட்டி வைக்கிறார். "எந்த மாவட்டம் அதிகமாகத் தேர்தல் நிதி தருகிறதோ, அந்த மாவட்டச் செயலாளர்களுக்கு மூன்று தங்க மோதிரம் பரிசு தருவேன். அதையும் என் கரத்தாலேயே அவர்களுக்கு அணிவிப்பேன்" என்கிறார்.

உடனே, அனைத்து மாவட்டச் செயலாளர்களும் களத்தில் இறங்கி நிதி திரட்டும் பணியில் மும்முர மாய் ஈடுபட்டுச் சேர்த்த நிதியைத் தலைவர் கலைஞர் அவர்களிடம் கொண்டுவந்து சேர்த்தோம். **கழக மாநாட்டில் அண்ணன் கலைஞர் அவர்கள் பரிசுக்குரிய மாவட்டச் செயலாளர்கள் யார் என்பதை அறிவிக்கிறார். முதல் பரிசு சேலம் மாவட்டம் அண்ணன் வீரபாண்டியார்; இரண்டாம் பரிசு திருவண்ணாமலை மாவட்டம் அடியேன்; எனது விரல் பற்றி இலட்சக்கணக்கான கழகத் தொண்டர்கள் முன்னிலையில் உடன் தளபதியின் அரவணைப்புடன் அண்ணன் கலைஞர் அணிவித்த கணையாழி இன்னும் என்னிடம் மின்னிக் கொண்டுள்ளது. அண்ணன் கலைஞர் கணையாழி அணிவித்தபோது, எனக்கு ஏற்பட்ட சிலிர்ப்பு இன்றும் என்னை மயங்கச் செய்கிறது!**

'நான் எண்ணியதை முடிப்பதில் தம்பி வேலுவே முதல் இடத்தில் உள்ளார்' என்றார் அண்ணன் கலைஞர்

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் 1967இல் தமிழ்நாட்டின் முதலமைச்சராகப் பொறுப்பேற்ற பின் 1.5.1967 அன்று ரூபாய்க்கு 1 படி அரிசி வழங்கும் திட்டத்தை முதன்முதல் சென்னை மாநகரில் தொடங்கி வைத்தார். அடுத்து, கோவையில் தொடங்கினார். எனினும், நிதிநிலை காரணமாக அத்திட்டத்தைத் தொடர்ந்து செயல்படுத்திட இயலவில்லை. என்றாலும், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் எண்ணத்தை நிறைவேற்றும் வகையில், முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்கள் அண்ணா அவர்களின் நூற்றாண்டு விழாவைக் கொண்டாடத் தொடங்கும் நேரத்தில், 15.9.2008 முதல் தமிழ்நாடு முழுவதும் 1 ரூபாய்க்கு 1 படி அரிசி திட்டத்தை நிறைவேற்றினார்கள். அப்பொழுது, என் பொறுப்பிலிருந்த உணவுத்துறை சார்பில் 1 ரூபாய்க்கு 1 கிலோ அரிசி வழங்கும் திட்டத்தின் தொடக்க விழாவில் உரையாற்றிய பொழுது அண்ணன் கலைஞர் அவர்கள் என்னைப் பார்த்தார் கள், **"நான் மனதில் என்ன நினைக்கி றேனோ அதை என் வாயால் சொல்லாமலேயே, என் கண் அசைவின் மூலம் அதை உணர்ந்து செய்து முடித்திடும் ஆற்றலுள்ளவர்களில் தம்பி வேலு அவர்கள்தான் முதலிடத்தில் உள்ளார்"** என்று கூறி என்னைப் பாராட்டியது இன்றும் என் கண்களில் நிழலாடிக் கொண்டிருக்கிறது!

என் பெயர்க் காரணம் கூறிய கலைஞர்

கழகத்தின் பொதுக்கூட்ட நிகழ்ச்சி ஒன்றில் முத்தமிழ் அறிஞர் கலைஞர் அவர்கள் என் பெயரைக் குறிப்பிட்டுப் பாராட்டிக் கூறிய சில வார்த்தைகள் இன்றும் என் செவியில் எதிரொலித்துக் கொண்டே இருக்கின்றன.

கழகத்தைக் கட்டிக் காப்பதிலும், எதிரிகளை வீழ்த்துவதிலும் நான் ஏவாமலேயே, நான் எண்ணுவதை / ஏவி முடிப்பதிலேயே குறியாய் இருப்பதில் வல்லவர். அதனால்தான் அவர் பெயரே "எ.வ.வேலு" என்று என்னைப் பாராட்டினார் அண்ணன் கலைஞர், அந்தக் கணத்தை என் வாழ்வில் மறக்க முடியுமா?

உழைக்கும் உணர்வைத் தந்த உந்துதல்கள்

கழகம் எதிர்க்கட்சியாக இருந்த காலங்களில் நான் சென்னையில் தங்கி இருந்த நாள்களில் காலையில் கோபாலபுரம் செல்வேன். பின்னர் அங்கிருந்து தலைவர் கலைஞர் அவர்களுடன் முரசொலி அலுவலகத்திற்குச் செல்வதும், பின் அவரைக் கோபாலபுரம் இல்லத்தில் கொண்டு வந்து விடுவதும் வழக்கமாகும். அன்றியும், மாலை நேரங்களில் கோபாலபுரத்தில் அவரைச் சந்திப்பதை வாடிக்கையாகக் கொள்வேன். அவர்களுடன் கூடவே இருந்து, இரவு அவர் படுக்கையறைக்குச் சென்றபின்தான் நான் என் வீட்டுக்குத் திரும்புவேன்.

இடைப்பட்ட நான்கு, ஐந்து மணி நேரங்களில் அண்ணன் கலைஞர் அவர்கள் தம்முடைய கடந்த கால அனுபவங்களை என்னுடன் பகிர்ந்து கொள்வார்கள். அப்பொழுது எனக்கு ஏற்படும் அனுபவங்கள் அவரைப் போலவே இலக்கை அமைத்துக்கொண்டு உழைக்க வேண்டும் என்ற உணர்வையும் உந்துதல்களையும் எனக்கு அளிக்கும். அந்த நினைவுகள் எல்லாம் எழுந்து எனக்கு இன்றும் அவ்வப்போது மகிழ்ச்சியையும் நெகிழ்ச்சியையும் தந்து கொண்டிருக்கின்றன.

90 வயதிலும் அவரின் திரையுலகச் சிந்தனைகள்

அண்ணன் கலைஞர் அவர்கள் எப்பொழுதும் தனிமையை விரும்பாதவர். எந்த நேரத்திலும் தம்பிமார்கள் புடை சூழவே காட்சி அளிப்பார்.

அப்படி, ஒரு நாள் தம்பிமார்கள் புடைசூழ அமர்ந்து உரையாடிக் கொண்டிருந்தபோது, திரை உலகத்தோடு தொடர்பு கொண்டிருந்தவன் என்ற முறையில் என்னிடம் மட்டும் 90 வயதிலும் திரைப்படத்துறை தொடர்புடைய செய்திகளைக் கேட்டார்.

திரை உலகத்திற்கே கர்த்தா கலைஞர்!

நான் ஒரு முறை இரவு 9 மணி அளவில் அண்ணன் கலைஞர் அவர்களுடன் தனியாக இருந்தபொழுது அவரிடத்தில் ஒரு கேள்வியை எழுப்பினேன். அதாவது, "பல திரைப்படக் கதா நாயகர்கள் உங்களால் உருவானார்கள். அதற்கு, உங்கள் கதை வசனத்தின் ஆற்றல் முக்கிய காரணமாகும் அவரால் உருவாக்கப்பட்டவர்களில் மக்கள் திலகம் எம்.ஜி.ஆர், சிம்மக் குரலோன் சிவாஜி, இலட்சிய நடிகர் எஸ்.எஸ்.ஆர். ஆகியோர் பற்றி ஒரு கேள்வி" என்று கூறிக் கேட்டேன்.

"எம்.ஜி.ஆர்., சிவாஜி, எஸ்.எஸ்.ஆர். மூவருக்கும் வசனம் எழுதும் பொழுது ஏதேனும் அளவுகோல் வைத்துக் கொள்வீர்களா?" என்று கேட்டேன்.

அப்போது அண்ணன் கலைஞர் அவர்கள், **"சிவாஜி ஏற்ற இறக்கத்தோடு வசனத்தை அருமையாக உச்சரித்துப் பேசுவார். அவருக்கு ஏற்றது போல் எழுச்சிமிக்க நீண்ட வசனங்களை எழுதுவேன்.**

எஸ்.எஸ்.ஆர் உணர்ச்சி பொங்கப் பேசுவார். அவருக்குப் பொருத்தமான உணர்ச்சிகரமான வசனம் எழுதுவேன். எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுக்கு இளமையும் எழுச்சியும் துள்ளலும் கொண்ட இரண்டு மூன்று வரிகள் கொண்ட வசனங்களை எழுதுவேன்" என்று ஒவ்வொருவருக்கும் எப்படி எழுதுவேன் என எனக்குத் தெரிவித்தார். அப்போது, அண்ணன் கலைஞர் அவர்களின் அரிய சிந்தனைத் திறனை

அமைச்சர் **எ.வ.வேலு**
கழக உயர்நிலை செயல் திட்டக்குழு உறுப்பினர்

எண்ணி வியந்தேன். அவர் திரைக்கதை வசன கர்த்தா அல்ல, திரை உலகத்திற்கே கர்த்தா அவர்களே!

இதையெல்லாம்விட ஒரு நாள் இரவில் அண்ணன் கலைஞர் அவர்களோடு இணைந்து உட்கார்ந்து உணவு உட்கொள்ளும் வாய்ப்பு எனக்கு அமைந்தது. அப்போது என்னையும் அருகில் உட்கார வைத்துக் கொண்டு, "நித்யா, வேலுக்கு ஒரு தட்டு கொடு; அவருக்கும் ஒரு தோசையைக் கொடு"; என்று கூறினார். அவர் காலடியில் உட்கார்ந்து உணவு உட்கொண்ட அந்தக் காட்சி, ஒரு 7 நட்சத்திர ஓட்டலில் உட்கார்ந்து உணவு உட்கொண்டால்கூட அவரின் தாய்ப் பாசத்திற்கு ஈடாகாது. அண்ணன் கலைஞர் அவர்களின் காலடியில் அமர்ந்து உண்ட அந்த நினைவு இன்றும் என் மனதில் பசுமையாக நிழலாடிக்கொண்டு என்னை உணர்ச்சிப் பிழம்பாக்கு வதை என்னால் இன்றும் உணர முடிகிறது.

குறைந்த விலையில் உணவுப் பொருள்கள் வழங்கும் சிறப்புப் பொது விநியோகத் திட்டம் தொடங்கிய வரலாறு

2007 ஆம் ஆண்டு அண்ணன் கலைஞர் அவர்கள் முதலமைச்சர்; நான் உணவுத்துறை அமைச்சர், **''விலைவாசி விஷம்போல ஏறிக் கொண்டே போகிறது.. ஏழைகளும், நடுத்தர மக்களும் பெரிதும் பாதிக்கப்படுவார்கள். உங்கள் உணவுத் துறை சார்பாக என்ன நடவடிக்கை எடுப்பீர்கள்?"** என்று ஒரு கேள்விக்கணையை என்னிடம் திடீரெனத் தொடுத்தார் அண்ணன் கலைஞர்.

அதன் விளைவு நான், என் துறையின் செயலாளர் சண்முகம், ஐ.ஏ.எஸ்., நிதித்துறைச் செயலாளர் ஞானதேசிகன், ஐ.ஏ.எஸ்., அரசின் தலைமைச் செயலாளர் திரிபாதி ஐ.ஏ.எஸ். ஆகியோருடன் தலைமைச் செயலகத்தில், முதலமைச்சர் அறையில், அவர் முன்னால் இரண்டு மணி நேரம் அமர்ந்து இந்த விலைவாசி உயர்வு தொடர்பாக ஆலோசனையில் ஈடுபட்டோம். அப்போது முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்களின் அரிய ஆலோசனைகளைப் பெற்றோம். கலைஞர் அவர்கள் அப்பொழுது வழங்கிய ஆலோசனைகளின் அடிப்படையில் கோப்புகளைத் தயார்செய்து, கோப்புகளை முதலமைச்சர் அலுவல கத்திற்கு நானே எடுத்துச் சென்றேன். அந்தக் கோப்பில் முதல்வர் கலைஞர் அவர்களிடம் கையெழுத்தினைப் பெற்றேன். முதல்வர் கலைஞர் அவர்கள் கையெழுத்திட்ட அந்தக் கோப்புகள் அனைத்தும் விலைவாசிக் கொடுமைகளைக் குறைத்து ஏறத்தாழ 2 கோடி குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்குப் பயன் தரும் சிறப்புப் பொது விநியோகத் திட்டத்தை உருவாக்கி நடைமுறைப் படுத்துவது தொடர்பானதாகும்.

14.4.2007 முதல் சென்னையிலும் மே 27 முதல் பிற மாவட்டங்களிலும் இந்தச் சிறப்புப் பொதுவிநியோகத் திட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப் பட்டது. இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் நியாய விலைக் கடைகள் மூலம் துவரம் பருப்பு, உளுத்தம் பருப்பு, பாமாயில், கோதுமை இவை எல்லாம் குறைந்த விலையில் வழங்கப்பட்டன. அந்தத் திட்டம் இன்றும் நடைமுறையில் உள்ளது. **விலை குறைந்த அந்தப் பொருள்கள் மக்களுக்கு இன்றும் கிடைக்கின்றது என்றால் முதல்வர் கலைஞர் அவர்கள் அன்று போட்ட ஒரு கையெழுத்துதான் காரணம். 2007 முதல் இன்று வரை அந்தத் திட்டம் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த ஆணையும் அதைப் பெற்ற வரலாற்று நிகழ்வும் இன்றும் என்னை இயக்கிக் கொண்டு என் நெஞ்சில் ஊக்கத்தையும் உழைக்கும் உணர்வையும், உந்துதல்களையும் அளித்துக் கொண்டிருக்கிறது.**

பஞ்சாப் மாநிலத்தில் ஒருவர் உச்சநீதிமன்றத்தில் பொது விநியோக முறை குறித்து பொது நல வழக்கு ஒன்றைத் தொடர்ந்தார்.

அதன் விளைவாக, ஓய்வு பெற்ற உச்சநீதி மன்ற நீதிபதி தலைமையில் ஒரு குழு அமைத்து மாநிலத்திற்கு சென்று ஆய்வு செய்து உச்சநீதி மன்றத்தில் அறிக்கை தாக்கல் செய்ய பரிந்துரை செய்தார்கள். அந்தத் தருணத்தில் உச்சநீதிமன்ற நீதியரசர்கள் தன்வீர் பண்டாரி, தீபக் வர்மா ஆகிய இருவரும் "தமிழ்நாடு மாநில பொது விநியோகம் சிறப்பாக உள்ளது, இந்தியாவிலே சிறப்பான மாநிலம் தமிழ்நாடுதான்" என பாராட்டினார்கள்.

எனது, இரண்டாவது மகன் டாக்டர்.கம்பன் திருமணத்தில் தலைமை தாங்கி வாழ்த்தி பேசிய தலைவர் பொது விநியோகத் திட்டம் சிறப்பாக இருக்கிறது என உச்ச நீதிமன்ற நீதியரசர்கள் பாராட்டி பேசியுள்ளது, "தம்பி வேலுவின் உழைப்புதான் காரணம்! உணவுத் துறையின் மூலம் எனது அமைச்சரவையில் மணிமகுடம் சூட்டியது போன்ற உணர்வு எனக்கு உள்ளது" என பாராட்டியது இன்னும் அவருக்கு என் கடமையை செய்ய வேண்டும் என்ற உந்து சக்தி என் உள்ளத்தில் மேலோங்கியுள்ளது.

இப்படி எத்தனையோ நிகழ்ச்சிகளை அண்ணன் கலைஞர் அவர்களுடன் இணைந்து அவர் ஆணைகளையும் அறிவுரைகளையும் கேட்டுப் பெற்றுப் பணிபுரிந்த அனுபவங்களை நினைவு கூரும்போது அவை அனைத்தும் என் உயிருக்கும், உணர்வுக்கும் ஊக்கம் தருபவையாகும்; என்றே எண்ணுகிறேன். அண்ணன் கலைஞர் இன்றும் என் உணர்வில் இருக்கிறார்; என்னை இயக்குகிறார். அந்த உணர்வோடு அவரை எண்ணி, எண்ணி என் இறுதிக் காலம் வரை எனது பணிகளைத் தொடர்வேன். அது ஒன்றே என் வாழ்வின் இன்பம்! இன்பம்!! இன்பம்!!!